

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende Bestemmelser om udenfor Ægteskab avlede Børns og disses Mødres Rettsstilling.

Forhandlingen genoptoges.

Berntsen: Den højtærede Justitsminister har al Grund til at være tilfreds med den Modtagelse, som det foreliggende Lovforslag hidtil har faaet i dette Ting, og jeg for mit personlige Vedkommende vil ogsaa yde den højtærede Minister min Tak, fordi Lovforslaget foreligger i Form og Indhold saaledes, som det foreligger, selv om der kan være et og andet, jeg kunde ønske anderledes.

Det kan ikke nægtes, at det Forhold, som her berøres, paa forskellig Maade griber dybt ind i vort Samfund, og der er derfor al Opfordring for Lovgivningsmagten til at have sin Opmærksomhed henledt herpaa og træffe Foranstaltninger, som kunne antages her at virke forbedrende. Den Statistik, der foreligger for os, indeholder ret sørgelige Oplysninger. Den siger os, at omtrent $\frac{1}{6}$ af de Forbrydere, der findes her i Landet, ere Mænd eller Kvinder, der som Børn ere fødte udenfor Ægteskab, og hvis Opdragelse i mange Maader har været mangelfuld. Statistikken siger endvidere, at her i Landet fødes nu omtrent hvert tiende Barn udenfor Ægteskab, og det turde være et sørgeligt Vidnesbyrd om, at den sædelige Moral ikke staar saa højt, som den burde, her i vort Samfund. Statistikken siger endvidere, at af de Børn, der nu fødes udenfor Ægteskab, dør i den spæde Alder omtrent 30 pCt. udenfor København og 22 pCt. i København, medens der af de Børn, der fødes i Ægteskab, kun dør omtrent 10—11 pCt. i den samme Alder. Her er altså, som sagt, Anledning for Lovgivningsmagten til at have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. Lovgivningsmagten har ikke Ret til at skyde den fra sig. Oprindeligt tog baade det borgerlige og det kirkelige Samfund ret haardt paa de Mødre, der fødte Børn udenfor Ægteskab. Den senere Lovgivning har indset, at man derved ikke blot ramte Mødrene, men ogsaa i følelig Grad de mange stakels Børn, hvis Opdragelse blev forsømt, fordi der ikke var tilstrækkelige Midler til deres forsvarlige Opdragelse. Man beyndte med at paalægge Alimentationsbidrag til Børnene indtil 10 Aars Alderen,

senere har man udvidet det til 14 Aars Alderen, og dette Lovforslag vil udvide Pligten indtil 18 Aars Alderen. Lovforslaget indeholder desuden en hel Mængde fortræffelige Bestemmelser, som jeg kortelig skal nævne, og som har min fulde Sympati.

Lovforslaget bestemmer, at Bidraget sættes højest for de to første Aar af Barnets Liv, at Bidraget kan bestemmes for Fødselen, at der skal ydes et særligt Bidrag en Maaned før og en Maaned efter Fødselen, at der kan fordres særligt Bidrag af Faderen til Barnets Daab, Konfirmation, Skoleundervisning og faglige Undervisning. Det ærede Medlem for Svendborg (W. Neergaard) var bange for, at man med Hensyn til dette Punkt gik for vidt, og anførte som Eksempel, at hvis et saadant Barn havde Anlæg for Malerkunsten, og han som Malersvend ønskede at faa sin Uddannelse fortsat i Rom, var det for strengt at kræve, at Barnefaderen skulde være pligtig til at bekoste en saadan Rejse og et saadant Ophold i Rom. Jeg tror nu ikke, der vil komme til at foreligge ret mange Tilfælde af den Art, men jeg vil derom sige, at hvis vedkommende Barn havde en rig Fader, var der for mig ikke noget stødende i, at han, hvis Barnet havde særlige Anlæg for Malerkunst, ydede et Bidrag i det her nævnte Øjemed.

Lovforslaget siger endvidere, at det kan paalægges Faderens Dødsbo at udrrede Alimentationsbidrag, at Bidraget skal ydes forud, at Barnefaderen under Bødestraf er forpligtet til at melde Flytning fra et Sted til et andet, at Barnefaderen ikke som nu ved at rejse ud af Landet kan løbe bort fra sin Forpligtelse, at han ved Afsoning ikke faar Vand og Brødstraf, men Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost med Arbejdstvang. Disse og flere Bestemmelser have alle min fulde Sympati. Men jeg spørger: Hvad nytter det altsammen, dersom det ikke er Pligt for Moderen, at angive Barnefaderens Navn? I alle de Tilfælde, hvor Barnefaderen ikke er til Stede, fordi Moderen ikke er pligtig til at angive hans Navn, ville alle disse humane Bestemmelser ingen Betydning faa. Og hvad vil Følgen blive? Den vil nærmest blive, at de fattige Barnefædre finder man, og dem vil Loven med sin Strenghed holde sig til, men de rige, der have Interesse af at skjule deres Navn, ville paa mange forskellige Maader søge at faa Barnemoderen til at fortie Barnefaderens Navn, og saa ere alle disse humane Bestemmelser illusoriske, og det